

ת"פ 7270/05/17 - מדינת ישראל נגד איאד אבו מדיגם

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 7270-05-17 מדינת ישראל נ' אבו מדיגם(עציר)

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: איאד אבו מדיגם (עציר)

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות בתיק הגיעו הצדדים להסדר טיעון, במסגרתו הוגש כתב אישום מתוקן נגד הנאשם והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן שאלה עיקריהן:

הנאשם ואחמד אבו מדיגם (להלן: "אחמד") הם קרובי משפחה וחברים שנהגו לבלות יחד. עיד אלקדירי (להלן: "עיד") הוא בעלים של בית עסק למשחתת עופות הממוקם באזור התעשייה ברהט. שטח המשחטה מגודר וכולל מבנה גדול ובו מרפסת ומשרדים (להלן: "המשחטה" ו"המבנה"). עיד ובני משפחתו מתגוררים ברהט. אביו של עיד גר בסמוך אליו ובחצר ביתו ישנו מבנה "שיג" המשמש את כל המשפחה. בין הנאשם לבין עיד ישנו סכסוך עסקי במסגרתו חייב הנאשם לעיד כ- 350,000 ₪ (להלן: "הסכסוך").

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה קשר הנאשם קשר עם אחמד להצית משרד במבנה. במסגרת הקשר, הכין הנאשם תיק ובו מברגה, סכינים, תרסיסי גז מדמיע, ג'קט שחוק, מכנס כהה, כובע צמר שחור וכלים נוספים שימשו אותו בעת ההצתה. בתאריך 20.04.17 בשעות הערב, מסר הנאשם את התיק לאחמד והשניים קבעו להיפגש למחרת לשם מימוש הקשר. בתאריך 21.04.17 בסביבות השעה 23:00 נסע אחמד לאסוף את הנאשם כשהתיק עמו, ובסביבות השעה 01:00 נסעו השניים אל המשחטה. כשהגיעו למקום, יצא הנאשם מהרכב עם התיק ואחמד שב לרהט ונסע לביתו של עיד על מנת לתצפת על בתי המשפחה ולהתריע בפני הנאשם אם יתרחש משהו חשוד.

באותו מועד, אחרים, קרובי משפחתו של עיד, היו במשחטה ושיחקו קלפים בקומה הראשונה במבנה. הנאשם נכנס לשטח המשחטה ועלה למרפסת המבנה על מנת להתפרץ למשרד של עיד ולהציתו. האחרים שמעו רעש מהמרפסת, עלו אליה והבחינו בנאשם. הנאשם ראה אותם והחל להימלט מהמקום בריצה. הוא רץ לשטח פתוח סמוך למשחטה והתקשר לאחמד שיבוא לאסוף אותו במהירות. אחמד הגיע ואסף אותו והם נסעו לחורשה הסמוכה לרהט. מיד לאחר מכן, רבים ממשפחת אלקדירי החלו לערוך חיפושים ברהט אחרי הנאשם ואחמד. עיד ועוד ארבעה אחרים (להלן: "החבורה") עלו לרכב השייך לעיד, כאשר אחד מהם נושא חפץ הנחזה להיות אקדח (להלן: "האקדח") והחלו לערוך סריקות ברהט ובשטח הפתוח הסמוך לה, במטרה לאתר את

הנאשם ואחמד, ובמטרה לתקוף את הנאשם ולגרום לו מום או נכות או חבלה חמורה. בסביבות השעה 02:00 איתרה החבורה את הרכב בו נסעו הנאשם ואחמד. עיד התקרב אליהם במהירות, נצמד לרכבם מצדו השמאלי וסימן להם לעצור. אחמד עצר את הרכב, ואז עיד והאחרים הוציאו את אחמד מהרכב ואמרו לו להיכנס לג'יפ. אחמד נבהל וחשש לחייו, יצא מהרכב, חצה את הכביש, נמלט בריצה והסתתר בקרבת מקום. החבורה ניסתה למשוך את הנאשם בחוזקה אל מחוץ לרכב. הנאשם, שחשש לחייו, נלחם בהם ואחז חזק במושב הנוסע במטרה שלא לצאת מהרכב. האחר שהחזיק באקדח כיוון את האקדח לעבר הנאשם במטרה להפחידו ואמר לו לצאת מהרכב ולשבת על הרצפה. הנאשם נשאר ברכב, ואחד מהאחרים החזיק אותו בראשו והחדיר את אצבעותיו בחוזקה לתוך עיניו. בשל הכאב שחש, שחרר הנאשם את אחיזתו ממושב הרכב ונפל על הרצפה. בעוד הנאשם שוכב על הרצפה ומדמם מפניו ומעיניו, הכו אותו עיד והאחרים בבעיטות בחוזקה רבה בכל חלקי גופו, ועיד דרך מספר פעמים בחוזקה על בטנו. הנאשם פנה לעיד והתחנן בפניו שהוא והאחרים יחדלו, אך החבורה התעלמה מקריאותיו והמשיכה להכות אותו בחוזקה, כשאחד מהם ממשיך לכוון לפניו את האקדח. בשלב מסוים הכניסה החבורה את הנאשם בכוח לתוך המושב האחורי בג'יפ והם נסעו חזרה לרהט. במהלך הנסיעה, המשיכו חלק מהאחרים להכות את הנאשם, הצמידו את ידיו אחת לשנייה וקשרו אותן באמצעות כאפייה. אחד מהאחרים שלף סכין גדולה וניסה לחתוך את הנאשם בחוזקה בפניו ובראשו. הנאשם הגן על פניו בידו וכתוצאה מכך נגרם לו חתך עמוק באורך של 15 ס"מ בכף ידו הימנית. החבורה נסעה לבית משפחתו של עיד, שם המתינו להם אנשים רבים ממשפחת אלקדירי. החבורה הורידה את הנאשם מהג'יפ והכניסה אותו בניגוד לרצונו לתוך השיג. הנאשם שכב מדמם בשיג ומספר אנשים ממשפחת אלקדירי המשיכו להכותו בבעיטות, כאשר אחד מבני המשפחה מנסה לגונן עליו בגופו. כעבור זמן, חייג עיד למוקד 100 וביקש להזמין את המשטרה על מנת למסור לידיה את הנאשם. שוטרים הגיעו אל השיג והבחינו בנאשם שרוע על הרצפה, מדמם מראשו, פניו וידו הימנית. הוא פונה במצב בינוני לבית החולים, שם טופל ושוחרר.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות, כאמור, הוא הורשע בקשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 ובניסיון הצתה, לפי סעיף 448 (א) רישא וסעיף 25 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

3. הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון, בגדרו המליצו הצדדים לבית המשפט להטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, מאסר על תנאי משמעותי וקנס בסך 5,000 ₪.

4. ב"כ המאשימה טען, כי הגם שמעשי הנאשם חמורים, הם מצויים בשלבים הראשונים של עבירת הנסיון, והוסיף, כי הנאשם עצמו נפגע קשות מצד בעלי המשחטה ואנשיהם. עוד טען, כי כתב האישום תוקן כך שחלק מהרכיבים שיוחסו לנאשם בכתב האישום המקורי נמחקו, והרקע לכך נעוץ בקושי ראייתי משמעותי להוכחתם, בין היתר, לאור שוני בגרסאות עדי התביעה. הוא ציין כי לדעת התביעה מתחם העונש הראוי כאן נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל, וכי בהתחשב בכך שהנאשם נעדר עבר פלילי ושבתהלך האירוע הוא נפגע פיזית על ידי אנשי הצד האחר, העונש המוצע ראוי ויש לאמצו.

ב"כ הנאשם הצטרף לבקשת המאשימה, והוסיף כי הנאשם נפגע על ידי האחרים באופן משמעותי. הוא סבל מכאבים ומחתך ביד, וידו גובסה. ציין שהנאשם מביע חרטה על מעשיו. ועתר לאמץ את הסדר הטיעון.

5. לאחר ששקלתי בדבר, באתי למסקנה כי יש לכבד את הסדר הטיעון:

- א. "הסדר טיעון - באשר הוא - אינו רק שיקול אחד ככל יתר השיקולים העומדים בפני בית המשפט הגוזר את העונש. הסדר טיעון, כשהוא לעצמו, הוא שיקול מרכזי בגזירת הדין הן מטעמים של אינטרס הציבור הן כדי למלא אחר ציפיות הנאשם המוותר בהודאתו על זכותו לניהול ההליך הפלילי עד תומו. האינטרס הציבורי במובנו הרחב מחייב את בתי המשפט לעודד קיומם של הסדרי טיעון. קיום הסדרי טיעון מאפשר פריסה רחבה יותר של אכיפת החוק, ובכך יש כוח מרתיע כשלעצמו, העשוי לאזן את אפקט ההקלה בעונש במקרה הקונקרטי. ...ככלל, בית המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון". - ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577
- ב. הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון שכלל המלצה לעניין העונש, תוך ציפיה סבירה שבית המשפט יכבד את הסדר הטיעון.
- ג. המרכיבים שהמאשימה הביאה בחשבון שיקוליה בהסכמתה להסדר הטיעון - קושי ראייתי שהביא לתיקון בכתב האישום, הודאת הנאשם שחסכה זמן שיפוט וביטאה נטילת אחריות, הפגיעות שנגרמו לנאשם, והעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי וזהו מאסרו הראשון- ענייניים.
- ד. תקופת המאסר המוצעת, ממשית ומתאימה לנסיבות.

6. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. 9 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת פשע.
- ג. קנס בסך ₪ 5,000 או חודש מאסר תחתיו.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו תמוז תשע"ז, 20 יולי 2017, בהעדר הצדדים.